Růžový kabát (Petr Němec) - Rottrová, Marie

Marie:
Kdybys jednou prošel křížem krážem
oblohou a snes se taky na zem,
možná, že by slunce začlo hřát.

Petr:
Když ti vadí těch pár malých mraků,
oblékneme slunce do kabátu,
růžového jako němý drát.

Spolu:
Dám slunci kabát růžový, dám,
aby svítilo zahradám,
když se probouzí,
dám slunci kabát růžový, dám,
zajít za mrak ho nenechám,
dál bude hřát.

Dám slunci kabát růžový, dám,
aby svítilo zahradám,
když se probouzí,
dám slunci kabát růžový, dám,
zajít za mrak ho nenechám,
dál bude hřát.

Marie:
Tvoje slova zlatou barvu mají,
škoda, že mi pořád utíkají,
škoda, že jsou jiná než jsem já.

Petr:
To se ti snad jenom ve snu zdálo,
copak by teď ještě slunce hřálo,
podívej se ze snů kabát má.

Spolu:
Dám slunci kabát růžový, dám,
aby svítilo zahradám,
když se probouzí,
dám slunci kabát růžový, dám,
zajít za mrak ho nenechám,
dál bude hřát.

Dám slunci kabát růžový, dám,
aby svítilo zahradám,
když se probouzí,
dám slunci kabát růžový, dám,
zajít za mrak ho nenechám,
dál bude hřát.

Dám slunci kabát růžový, dám,
aby svítilo zahradám,
když se probouzí.